



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16587/2022
28.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца ДОО „Скеле логистик Панчево“ из Панчева, чији је пуномоћник Дејан Дамјановић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Радојко Денић, адвокат из ..., одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3704/21 од 11.04.2022. године, у седници већа одржаној дана 28.09.2023. године донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3704/21 од 11.04.2022. године, као неоснована.

Образложење

Пресудом Основног суда у Убу П 642/19 од 09.03.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезна тужени да тужиоцу исплати износ од 411.286,82 динара на име главног дуга, за извршене услуге превоза, монтаже, давања у закуп и демонтаже грађевинске скеле тужиоца за потребе извођења грађевинских радова на стамбеном објекту у улици ... број .. у Београду, са законском затезном каматом од 08.11.2014. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати укупан износ од 141.026,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3704/21 од 11.04.2022. године, укинута је пресуда Основног суда у Убу П 642/19 од 09.03.2021. године. Укинута је у целисти решење о извршењу Основног суда у Убу Ив 53/15 од 03.03.2015. године и обавезан је тужилац да туженом на име трошкова поступка исплати износ од 177.052,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је преко пуномоћника изјавио ревизију.

Испитујући побијану пресуду на основу одредбе члана 408. Закона парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 18/20 – у даљем тексту ЗПП), Врховни суд је закључио да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је предузеће за изнајмљивање грађевинских скела, а тужени власник и заступник ЕУ „Инвестградња“ ДОО која се бави извођењем и изградњом станова. На градилишта где је фирма туженог изводила те радове, између осталих и на адреси ... број .., радници тужиоца су довозили скеле које би потом биле монтиране на градилишту. Приликом преузимања скела, нико ништа не би потписивао. Није било ни писменог уговора о изнајмљивању скела, тужени се са директором тужиоца ББ о томе усмено договарао. Тужилац је дана 04.11.2014. године сачинио фактуру број ../14 на име туженог као купца, а поводом превоза, монтаже и демонтаже грађевинске скеле у улици ... , закупа скеле у периоду од 02.07.2012. до 01.08.2012. године, потом од 27.09.2012. до 04.10.2012. године, од 15.09.2012. до 27.09.2012. године и од 27.09.2012. до 06.11.2012. године, све на износ од укупно 411.286,82 динара. Фактура је оверена печатом тужиоца и потписом ББ као одговорног лица.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање првостепени суд је усвојио тужбени захтев тужиоца и обавезао туженог да тужиоцу исплати 411.286,82 динара на име главног дуга за извршене услуге превоза, монтаже, давања у закуп и демонтаже грађевинске скеле тужиоца за потребе извођења грађевинских радова на стамбеном објекту у улици ... у Београду, са припадајућом законском затезном каматом.

Другостепени суд је заказао расправу у смислу одребе члана 383. став 4. Закона о парничном поступку, поновио изведене доказе и одлучио да тужени нема легитимацију у овој правној ствари, па је укинуо пресуду Основног суда у Убу П 642/19 од 09.03.2021. године и укинуо у целисти решење о извршењу Основног суда у Убу Ив 53/15 од 03.03.2015. године на основу одредбе члана 460. став 4. ЗПП.

По становишту Врховног суда другостепени суд је правилно применио одредбу члана 231. Закона о парничном поступку. Неосновано ревидент побија пресуду другостепеног суда наводећи да је суд донео погрешан закључак о терету доказивања. Насупрот наводима ревизије, правилно је другостепени суд применио одредбу члана 231. ЗПП у ситуацији када тужилац тврди да је са туженим, као физичким лицем закључио уговор и то доказује фактуром и обрачунским листом грађевинске књиге, који је потписао извесни ВВ у име туженог, које чињенице је тужени у поступку оспорио, а ВВ је сада недоступан ради извођења доказа саслушањем у својству сведока, као и законски заступник тужиоца. У недостатку тих, а и евентуално других доказа, одлука о примени члана 231. ЗПП од стране другостепеног суда је правилна.

Из изнетих разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци решења на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа-судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**